

Zprávy z farnosti

05/2003

Jaro, vše začíná rozkvétat. Jak se vše stále více probouzí k životu, tak nás to vybízí, abychom i my v sobě nechali probouzet nový život. Doba velikonoční je právě tím obdobím rozkvětu duchovního života. Pro život v přírodě je důležité slunce a vlaha. Pro duši potřebujeme oheň a rosu Ducha Svatého. Doba velikonoční je završena Slavností Ducha Svatého. Duch Svatý v nás završí dílo, které jsme započali v Kristu. Aby se tyto myšlenky a touhy mohly stát skutečností, svěříje nás Pán Ježíš pod zvláštní vedení Panny Marie. „Hle, tvá matka.“ V tomto měsíci se chceme k ní více přiblížit, více se jí svěřit. Ona se za nás přimluví, aby Duch Svatý mohl v nás více působit. To, co se od nás požaduje, je náš souhlas. I v tom je Maria pro nás zářivým příkladem.

Hodně radosti a vnitřního pokoje přeje

P. František

Známe svůj kraj?

Ano. Našel se jeden z nás, který nejenom odpověď na minulou otázku znal, ale hlavně nám ji napsal. A navíc poslal i snímek jednoho kostela po nedávné opravě. To mně připomnělo prosbu k vám, čtenáři, o zapůjčení pohlednic, či fotografií církevních památek v okolí a to hlavně staršího data. Prosím, dejte vědět!

Ale zpět k odpovědi. Musím říci, že byla naprosto správná. Jednalo se opravdu o **kostel sv. Maří Magdalské** - kde jinde, než v **Mařenicích** (u Jablonného, jiné ani nejsou).

Nyní by se slušela nějaká ta odměna, jak tomu bývá např. z propagačních a „přitahovacích“ důvodů u rozhlasových stanic. Momentálně mně vhodná nenapadá, a tak se obracím na Farní radu - což vyhlášovat nějaké hezké soutěže a zajistit i vhodné výhry?

A aby bylo do té doby opět co hádat, připojuji další hádanku:

* Říká někomu něco tento obrázek? *

Na odpovědi se opět těší R. S.

Stručný náhled do historie mariánské úcty

V prvních třech stoletích byla Panna Maria uctívána ve velice těsném spojení s Pánem Ježíšem. Od 4. století se objevují první samostatné formy

mariánské úcty. Na konci 4. století dokonce existovala i sekta bludařů, kteří prokazovali Panně Marii božskou úctu. Církevní otcové sv. Ambrož a Jeroným ve svých dílech staví Pannu Marii za vzor panenství a žádají její následování a napodobování. Velký zlom v růstu mariánské úcty znamenal koncil v Efesu (5. století), na kterém bylo obhájeno a slavnostně potvrzeno učení o Panně Marii jako o Matce Boží. Ke cti Bohorodičky Panny Marie se staví kostely a zavádějí svátky. Největšího rozkvětu mariánská úcta dosáhla ve středověku a ani velké schizma, papežský rozkol, husitské války rozkvět mariánské úcty neumenšily, ba právě naopak. Zcela zvláštní kapitolu úcty k Panně Marii tvoří poutní místa, jejichž srdcem jsou milostné obrazy či sochy Matky Boží Panny Marie. Procházíme-li dějiny starobyklých mariánských poutních míst, většinou jsou jejich počátky zahaleny přítmím zbožných legend. Historie poutních míst např. na jihu Čech sahá svými kořeny do doby předhusitské ba do doby předreformační. Četná poutní místa jsou také spojena s kultem zázračných pramenů a studánek. K největšímu rozkvětu poutí došlo v době baroka. Poutní místa pak mají svůj specifický doplněk liturgického kalendáře o výroční dny korunovací milostných obrazů či sošek Panny Marie. Některá významná místa byla povýšena od papeže na baziliku. Zbožné uctívání milostného obrazu či sochy Panny Marie není projevem pověr či modlářstvím, nýbrž projevem hluboké důvěry v přímluvnou moc Panny Marie, Matky Boha. Poutník s čistým a zkoušeným srdcem prosí pokorně o přímluvu a lidská vnímavá duše cítí sílu této modlitby v naději ve vyslyšení.

Doporučujeme čtenářům k přečtení dílo Martina Weise: Mariánské zrcadlo, kde je uveden kalendář mariánských svátků s výkladem jejich vzniku.

Martin Weis, vybrala S. Š.

Co jen mi to připomíná ...

Kněz v brýlích se opírá o ambon a promlouvá do chrámové lodi, kde sedí několik desítek pravidelných účastníků nedělní bohoslužby: „Podívejte se,“ začíná svou řeč kněz, „já jsem mezi vámi pár měsíců, ale za pár let mě stejně přesunou jinam, přijde sem nový kněz, a tak to bude pořád dokola. S tím se nedá nic dělat. Jestli chcete, aby vám střecha vašeho kostela spadla na hlavu, tak ji opravovat nebudeme, a ona jistě za čas spadne. Nemáte-li zájem o farní výlety, tak je neuspořádáme. Nechcete-li se po mši účastnit společného posezení na faře, posezení také nebude. Uvědomte si, že toto je především váš kostel, váš domov a vy zde žijete nastálo, ne já. Já jsem tu tak maximálně od toho, abych nepřekážel. Ale když uvidím, že máte do těch věcí chuť, budu vám pomáhat do roztrhání těla a snažit se realizovat

každé vaše přání.“ Kněz vzhlédl k lidu a čekal reakci. Protože žádná nepřišla, udělal závěrečné požehnání a odešel do sakristie. Nikdo nepřišel.

Kdyby tento příběh byla pohádka, zbývalo by jen dodat, že náš kněz sedí v sakristii opleten pavučinami dodnes. Napadá mě však i hororová zápletka, kdy za naším knězem přichází dobrá duše, která poděkuje za krásné kázání, vděčně se usmívá a říká, že je se vším spokojená, chodí každý měsíc ke zpovědi, v neděli do kostela a víc že nepotřebuje, „a tak s Pánem Bohem, pane faráři“.

Vztah člověka ke kostelu se buduje léta a čas neošídíme. Jestli chodíme každou neděli do jiného, někde je chyba. A chceme-li v našem kostele přiložit ruku k dílu, a nikdo o nás nestojí, opět není cosi v pořádku. Přitom všichni víme, že je lepší přijímat Boha v prostředí, kde se cítíme jako doma, než někde, kde si připadáme jako na návštěvě u cizích. Co s tím uděláme?

*A. Randa, šéfredaktor KT, ročník XIV, číslo 14, str. 2
vybral R. S.*

Ticho Bílé soboty

Kromě vánoční noci, kdy zavládne veliký klid, aby z nejhlubšího ticha zaznělo slovo Boží, není žádná doba tak tichá jako je jitro Bílé soboty. Nic nelze vykonat, je třeba přijmout Boží soud. Je třeba se sklonit před Jeho nevyzpytatelnou vůlí a položit se do jeho dlaně. Vše se zastaví, ale Bůh dále koná.

Člověku je obtížné ustát ode všeho konání. Dnešnímu člověku, který zcela propadl svým aktivitám a účelnosti, je to takřka nemožné. Nedovédeme prostě být, nic nechítit, nic nedržet, o nic neusilovat. I šepot modliteb ruší. Je těžké dát se nést Božím děním. Náš pohled se vždy snaží zachytit na nějakém konání. Pozorujeme-li, sami v klidu, poletování včel, myslíme na jejich píli, hemžení mravenců jeví se nám jako promyšlené usilování. Jsme ochotni podsunout účelovost i motýlům plápolavě poletujícím nad lučinou. Musíme se utéct až k nižším úrovním života, abychom se zbavili pocitu účelnosti. Musíme se zachytit plujících proměnlivých oblaků, chvějivého pohybu listů, vln či kolébání klasů. I pak nás ještě ruší hluk vlastních myšlenek a neslyšíme ticho. Ticho, které není mlčením. Mlčení je jenom potlačený výkřik. **Ticho je plné zvuků, jež doprovázejí život.** Jen když se zcela odřekneme jakéhokoli konání a odevzdáme se prostému bytí, začne náš zdánlivě pozastavený život proudit jako příběh, který jsme žili a možná si ho mnohdy ani neuvědomovali. Jen když ztichne i rušivý hlas našich myšlenek a chtění, můžeme uslyšet své srdce bít, ne jak chceme my, ale jak ono samo bije, protože žije.

V takové chvíli ticha, kdy opadne vše, co máme, chceme mít, měli jsme a chceme to nazpět, a zůstane jen to, co jsme, co jsme opravdu, ne to, co si o sobě myslíme, co předstíráme, co si dáváme říkat a přejeme si slyšet, co jsme - dechnutí Stvořitele, můžeme zakusit sílu žalmového verše: „Když Bůh v své moci povstane, dav nepřátel se rozvane!“ Jsme svobodní.

Jistě bychom se sami probudili z takového vrcholného bdění a ticha, ale dnes nás určitě probudí horlivá píle našich sousedů, kteří vyjedou se svými vrtačkami a sekačkami, aby dál oklešťovali rostoucí zeleň a dělali své dírky do světa. I my sami začneme zase pracovat a chystat, starat se a plánovat, mluvit a toužit. Možná však, že nás to už nebude tak zoufale hnát, tížít a poutat, protože jsme se dotkli Božího míru. Možná, že si ho natolik zamilujeme, že ho budeme hledat a nalézat. Možná, že ho zahlédneme v kopání malinkého děťátka a zaslechneme v jeho vrnění. Možná, že ho poznáme v hopkání děvčátka, které s korunkou z pampelišek bude tančit na louce. Možná, že ho uslyšíme v písni, kterou si pobroukává sadař při práci. Možná, kéž by, ho uvidíme vystupovat z vlastního životního příběhu, až se na něj budeme dívat zpět a po všem celoživotním lamentování poznáme, že byl krásný, ano velmi dobrý, tak dobrý, že si to snad ani nezasloužíme.

z knížčky Velikonoce od P. Piňhy vybrala M. J.

Co jste nám napsali o víře

Príspevky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Pierre Teilhard de Chardin SJ (1881 - 1955)

Věřím, že vesmír je evoluce

Věřím, že evoluce směřuje k duchu

Věřím, že se duch dovršuje v osobním

Věřím, že nejvyšší stupeň osobního je kosmický Kristus

/otec Teilhard, Jak věřím/

Paradoxy víry vedou až k nejrůznějším filozofickým alternativám, často spleteným, konstruktivním a tudíž teologicky nežádoucím. K takovým paradoxům vedla i cesta jezuity de Chardina, která se na úrovni teologické, jež je jinak primární, jeví jako zcela spekulativní. Úroveň filozofická, ačkoliv vychází z upřímné hloubky poznání a současně i z náboženského kompromisu, je skrytě panteistická. Tyto dvě úrovně se však navzájem nevylučují, naopak, jsou u něho myšlenkově konvergentní. Tam, kde katolík vnímá akt stvoření procesem evoluce, není místo pro panteismus, třebaže existuje snaha o skloubení těchto dvou paradigmat.

De Chardin chápe Krista kosmicky a stává se mu aktivním pólem evoluce *Christ évoluteur*, což v nás sice může vyvolat na první pohled rozpaky, ale fakt, že vše bylo stvořeno a podřízeno Kristu, je naším dogmatem a s kosmickým Kristem to tedy, alespoň do této míry, souvisí. Teilhard však v zápětí hovoří o bodu Omega, jež je mu sice životním cílem a de facto cílem nás všech včetně všech náboženství, ale jde o zjevný blud. Žádné náboženství a ani přístup k Bohu není výsledkem evoluce, jak dosvědčují dějiny, a proto veškerá naše spása leží pouze v Kristu. Bod Omega však vede k domněnce, že přítomnost všech náboženství je výsledkem určitého procesu evoluce a že Kristus se díky tomu stává univerzálním prostředníkem jakékoliv teologie či teozofie. To by pomohlo vysvětlit minimální míru antipatické reakčnosti orientálních filozofií, jelikož se dokážou velice rychle přizpůsobit novodobým myšlenkám a dokonale tak asimilovat Krista do svých filozofických představ. V Teilhardově pojetí je evoluce nadosobní, přesažná, transcendentní, ale rozhodně ne náhodná. Je syntézou geologické a biologické evoluce a teologické reflexe.

Mnozí se ho dovolávají. Obrací k němu zrak i materialisté a ateisté mu děkují za celou řadu myšlenek, které navenek podněcují k víře. Ovšem k víře panteistické! Bůh se u něho stává imanentní silou přírody, je v ní jakoby rozpuštěn, infiltrován, ale paradoxně na to zůstává stále první Osobou v Trojici.

Na první pohled je učení Teilhardovo zmatené, ačkoliv utváří souvislou linii mezi evolucí a stvořením. Jinými slovy je Teilhardovo pojetí evoluce ryze duchovní operací a působí biologicky. On sám jako paleontolog pracoval dlouhé roky v Číně na vykopávkách člověka vzpřímeného */Homo erectus pekinensis/* a svědkové, kteří tam byli s ním, potvrzují jeho vnitřní zánícenost ke Kristu, kdy přímo na čínských lokalitách budoval oltáře Bohu, a smyslu pro evoluci. Mnozí jeho kritici však nevyklučují, že se Teilhard dostal do styku s marxisty, jejichž postoj k demokracii a morálce je vždy více či méně zavrženíhodný a koneckonců už samotný postoj encykliky Pia IX. */Quanta curae/* či spíše jeho dodatku */Syllabus/* z roku 1884 vedl k odsouzení marxismu. Samotní jezuité mu zakázali psát a publikovat a on poslušen svému řádu uposlechl */F. Heer: Bohatší život, Praha 1969/*. Zatímco mnozí jej považují za mystika pravé víry, jiní podle četných svědectví za zednáře */P. M. Fisher: Szatan jest ich Bogiem, str.12, Poznaň 1995/*. Jeho nauka nedošla uznání ani u církevních autorit a byla několikrát odsouzena, naposledy monitem Sv. oficia roku 1962 a za souhlasu papeže Jana XXIII. */R. Malý: Humanisté nebo satanisté?, 7. kap., str. 54/*. Za největší odpůrce jeho filozofie, jež měla alespoň podle některých expertů přinést do církve rozkol a zmatek, byli zejména Hans Urs von Balthasar, Jacques Maritain a Etienne Gilson */A. Loula: Komu slouží teilhardizmus?, Pochodeň*

dneška 7/1994/. V jejich pohledu se svět de Chardina jeví jako zcela absurdní nebo spíše podivně subjektivní. Jistá licence mystiky je sice v životě člověka přípustná, vzpomeňme například na Eckharta, ale pouze do určité míry. Jakmile přesáhne dogma svázané církví a Bohem, stává se herezí. Teilhard nám sice říká, že na konci každé životní pouti stojí kosmický Kristus, ale v zápětí není schopen vysvětlit, proč se člověk, dosáhne-li onoho bodu Omega, stává nutně bohem. Je proto jisté, že Teilhard byl v zajetí východních mystérií, zejména buddhizmu. Jak už bylo řečeno výše, je teilhardismus prostředkem k sjednocení všech náboženství a současně vede k likvidaci katolických pravd.

Závěrem bych rád řekl, že studovat učení, které je málo průhledné a jasné a je spíše deistické, není lehké. Je lépe se mu vyhnout a číst raději evangelium. Nicméně alespoň v začátcích mi bylo zdrojem jiného myšlení. Bylo mi alternativou ateizmu. Bůh se mi v Teilhardově učení jevil jako demiurg /*Deus ex machina*/ a nikoliv jako Otec. Avšak spor mezi evolucí a stvořením ani Teilhard nevyřešil. Není proto rozdíl mezi pravou vědou a pravou vírou /*Jan Pavel II. encyklika Fidei et ratio*/.

Literatura a studie:

- Pierre Teilhard de Chardin – Jak věřím, Vyšehrad 1997
- Henri de Lubac - La Pensée religieuse du Pierre Teilhard de Chardin, Paříž 1962
- Georges Crespy – La Pensée théologique de Teilhard de Chardin, Paříž 1961
- Piet Smulders – Het visioen van Teilhard de Chardin, Brugge 1964
- Christopher Mooney – Teilhard de Chardin and the mystery of Christ, Londýn 1966
- Sigurd Daecke – Teilhard de Chardin und die evangelische Theologie, Göttingen 1967
- Eulalio Baltazar – Teilhard and the Supernatural, Baltimore 1966
- Robert North - Teilhard and the creation of the soul, Milwaukee 1967
- Denis Mermod – La Morale de teilhard, Paříž 1967
- Robert Francoeur – Perspectives in Evolution, Baltimore 1965
- George Maloney – The Cosmic Christ. From Paul to Teilhard, New York 1968

zpracoval a zaslal Daniel A. Kyler

Okénko do knihovny

autor: P. Jan Balík
název: Objevit tajemství růžence
z obsahu: Kap. IV. Setkání s růžencem - Způsoby modlitby

Svědectví: Růženec je pro mě teď už součástí každého dne. Modlím se ho při probuzení a pak cestou do práce, kdy mi pomáhá „vrátit se do reali-

ty“, a tak začnu každý den s dobrou náladou. Dřív jsem ho brala jako modlitbu k Panně Marii, ale bylo v tom něco neúplného, až mě známý kněz přivedl na myšlenku, že je to vlastně modlitba s Pannou Marií ke Kristu Ježíši. Vanda – Modlitba růžence pro mě není všechno na světě. Spíš je to často „jen“ jedna z mnoha modliteb. Dokonce bych mohla říct, že donutit se a jít se jej někdy modlit je pro mě těžší, než celý den uklízet. A pak, když se jej „modlím“, mé myšlenky stejně lítají všude možně okolo, spíš tedy daleko než okolo Díky ale za to, že tomu takto není vždy. Tak, jak se mi moc nechce začít, ještě víc se mi pak nechce skončit. A i když se dokážu soustředit třeba jen na jeden Zdravas nebo i na nic z celého růžence, nikdy jsem této půlhodiny nelitovala. Vždy však zpětně lituji toho, že jsem se jej mohla jít pomodlit, ale nešla jsem. (Lucie)

Pro praxi: Jak se soustředit? Velkou bolestí našich modliteb je rozptýlenost. Jakmile se začneme modlit, napadá nás tolik věcí a myšlenky začínají nekontrolovatelně bloudit. Jde o problém, který má hluboké kořeny. Nesmíme se jím ale nechat odradit od modlitby. Vždyť modlitbu nelze hodnotit podle prožitého citu. U Boha má modlitba, při níž jsme bojovali o soustředění, velkou cenu.

A jak tedy vést zápas o soustředění? Předně je třeba odstranit všechny zbytečné vlivy, které rozrušují a často i pošpiňují duši. Kolik vjemů každý den vstřebávám? A kolika bych se jich mohl přece jenom uchránit. Nejde o to, chodit se zavřenýma očima, ale uchránit se alespoň toho, co nemusím vidět. Ano, zde jasně mluvíme o televizi, o filmu, o internetu. Jistě mi dáte za pravdu, že po zbytečně shlédnutém nemravném či násilném filmu nebo po nějaké rozpustilé televizní show se těžko modlí.

A to, čeho se uchránit nemohu? Učme se potlačovat zvědavost. Tak například vidíme u silnice reklamu. Ale já ji nemusím prohlížet, mohu jít okolo ní a snažit se na ni nedívat a neprohlížet si ji. Podobně se mohu naučit, aby moje oči neulpívaly na tom, co mne zbytečně dráždí a špiní duši – erotické obrázky, reklamy, vyzývavé fotografie v časopisech. Stejně tak i sluch mohu omezit a nemusím pořád poslouchat hudbu a tu, kterou poslouchám, si mám dobře vybírat. Pokud mi nepomáhá k soustředění a k pozitivním citům, měl bych ji spíše omezit a změnit styl. Ze všeho, co jsme si teď řekli, je zřejmé, že modlit se sice mohu kdykoliv, ale že je vhodné si na modlitbu najít místo, kde mne nic neruší – ani mé oči, ani můj sluch.

A co dělat, když i přes veškerou snahu nezaplnit si své nitro zbytečnostmi jsem roztržitý? Tady nastává další etapa školy modlitby. Lék je jednoduchý – učit se navracet k modlitbě. Jakmile přijde nějaká roztržitost a uvědomím si ji, je to příležitost krátce svěřit tu kterou věc svého života do rukou Božích, vložit ji do modlitby a opět v modlitbě pokračovat. Pokud je to roztržitost zcela nesmyslná (myslet na to, co bude k obědu), pak jakmile

si to uvědomím, ihned pokračuji v modlitbě. Někdy přichází i pokušení např. v podobě nemravných myšlenek. Není třeba panikařit, ale jakmile se u takového uvažování přistihnu, klidně opět pokračovat v modlitbě. Na doplnění tohoto tématu je třeba ještě dodat, že tak jak je třeba chránit si nitro před zbytečnostmi, tak je také dobré naplňovat své nitro dobrými věcmi. K tomu může sloužit poslech dobré hudby, shlédnutí dobrého filmu a především dobrá a vhodná duchovní četba. Filmy i knihy je však potřeba dobře vybírat. Ne vše, co se jako duchovní tváří anebo je vydáváno křesťanskými nebo katolickými nakladatelstvími, je samo o sobě dobré a vhodné jako duchovní četba. Je tedy jasné, že učit se soustředěnosti je věcí na celý život. Kdo se snaží a v praxi ji trénuje, ten postupně dosahuje velkých úspěchů. Ale i snaha se cení. Bůh se dívá ani ne tak na výsledky, jako na snahu.

Shrnutí v SMS-kách: růženec se mohu modlit prakticky kdekoliv. – Modlitba růžence je příležitostí k přímluvné modlitbě za druhé, proto mohu dát jednotlivým desátkům úmysl, na který se je modlím. – Dobře se modlit růženec znamená učit se udržovat čistotu svého nitra a učit se soustředěnosti.

Další kapitoly knihy: Setkání s růžencem – Pohled do historie, Novodobé výzvy k modlitbě růžence, Neboj se růžence – body pro základní porozumění, Způsoby modlitby, Další způsoby modlitby, Jan Pavel II. a jeho návrhy, růženec světla.

vybrala Marie Jirásková

&

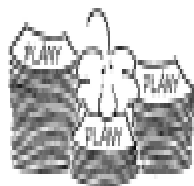
Tuto a další knihy se půjčují na faře v knihovně každou neděli po mši svaté do 10 hodin. Po osobní domluvě s některou z knihovnic (M. Jirásková, S. Šenková, Š. Koutná) si lze knihy půjčovat i v jiné dny.

Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdo má zájem o knihy jiné, objednáme mu je v knihkupectví Jonáš - Litoměřice.

&

Farní rada

Zpráva z 15. zasedání Farní rady ze dne 10. 04. 2003

Ve čtvrtek 10. dubna se konalo zasedání Farní rady. Z programu jejího jednání:

- **Snídaně po dětské mši svaté**

Příspěvek k tomuto bodu měl pan Pavel Kumst, který zaznamenal při konání posledního ranního setkání některé nedostatky, jako např. špatná organizace při přípravě čaje

ještě přede mší svatou. Farní rada se shodla na tom, že je třeba celou akci lépe zorganizovat a oslovit další maminky, babičky, které by byly ochotny pomoci. Popřípadě zajistit vzájemné kontakty (tel. čísla, apod.). Také vždy informovat o konání snídaň týden předem.

- **Odpovědi a zpěv při mších svatých**

Na napomenutí P. Františka Jiráska od ambonu, že jsou odpovědi příliš tiché, reagoval pan Antonín Musil, který doporučil povzbudit bratry a sestry, aby se nebáli sledovat mešní řád v Kancionálu a tím docílit hlasitějších odpovědí. Otec František slíbil, že také promluví s panem Stichou o možnosti nastavování mikrofonu u ambonu.

- **WWW stránky**

Získat informaci o zařazení farních webových stránek na stránky města Děčín (státní správa.město Děčín.cz).

- **Pašije na Velký Pátek**

Někteří členové farní rady měli výhrady k Pašijím interpretovaným z magnetofonu a dali by přednost raději čteným.

- **Výuka náboženství v Jílovém**

Pan Holada zaznamenal, že se na Základní škole v Jílovém změnilo vedení a bylo by dobré zkusit navázat kontakt s novou paní ředitelkou a nabídnout výuku náboženství.

Další setkání FR se uskuteční dne 8. května 2003 v 18:00 na faře v Děčíně IV.

Zapsala J. Škodová

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Antonín Musil	Místopředseda
Zuzana Bumbová	Zapisovatelka
Ing. Jaroslav Holada	Člen
Šárka Koutná	Člen
Pavel Kumst	Člen
Jiří Málek	Člen
Jaroslava Škodová	Člen
Ladislava Vopatová	Člen

Setkání mládeže Litoměřice

Ano, setkání se konalo, naše mládež z našich farností tam byla také, ale jako by nebyla.

Pout' do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2003				
4. května	1. června	6. července	3. srpna	7. září
5. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	2. listopadu	7. prosince	

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:40	Dolní Žleb	14:57	17:25	18:38
Čertova Voda	13:18	14:50	Čertova Voda	15:02	17:30	18:43
Dolní Žleb	13:23	14:55	Děčín hlavní nádr.	15:12	17:40	18:53

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2003	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	5 979 Kč	2 056 Kč	0 Kč	
Únor	9 692 Kč	1 858 Kč	4 300 Kč	Svatopetrský haléř
Březen	9 357 Kč	2 709 Kč	3 200 Kč	Na uprchlíky
Duben	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Květen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červenec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	25 028 Kč	6 623 Kč	7 500 Kč	

R. S.

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P. František

Posvátná znamení

Pro naše vzdělávání jsem vybral knihu *Posvátná znamení* od Doc. ThDr. Josefa Bradáče. Rád bych z ní pravidelně uváděl krátké pasáže, abychom si lépe uvědomili, co se to vše kolem nás děje a jak se máme při mši svaté chovat. Byl bych rád, abyste zde našli něco, co jste nevěděli a co vám pomůže lépe porozumět dění nejen v kostele.

R. Sticha

&

6. Liturgické insignie a roucha

c) Dalmatika

je určena pro jáhny (od 9. resp. 11. stol.), od 12. stol. je součástí pontifikálií biskupa. Je to kratší, bohatě zdobený šat s rukávy a sahající ke kolenům (od 17. stol. podél rukávů i po stranách rozstřížena). Ve 4. stol. byla slavnostním oděvem římského biskupa a římských jáhnů, byla původně čestným oděvem senátorů a měla dlouhé rukávy a sahala až ke kotníkům. Byla bílá, ozdobená vpředu a vzadu dvěma purpurovými pásy. Papežové ji jen zřídka dovozovali nosit jako čestný oděv mimořímským jáhnům, avšak od 9. stol. se stala oděvem jáhnů všude tam, kam pronikla římská liturgie (Galie). Od 13. stol., kdy se zavedl kánon liturgických barev, dostala i dalmatika barvu kazule.

d) Tunicella

V 11. stol. vznikla pro podjáhny, je podobná dalmatice, jen byla užší, v rukávech byla delší. Byla zpracována stejně jako dalmatika, dnes není mezi ní a dalmatikou rozdíl, i když se jí dodnes říká tunika.

e) Kazule

Pro kněze a celebrujícího biskupa se z paenuly vyvinula kazule, planeta (ornát). Kazule má jméno od casula - domeček, protože jako paenula, plášť užívaný proti chladnu, byla ze všech stran uzavřená, bez rukávů, jen s otvorem pro hlavu, uzavírala tělo jako v domečku. Sahala až na zem a nebyla zpočátku výlučně kněžským oděvem. V Římě ji do pol. 9. stol. a mimo Řím až do 11. stol. nosili při liturgii všichni klerici, ani nebyla výhradně mešním oděvem, užívala se i při funkcích, při kterých je nebo byl předepsán pluviál nebo superpelice (svěcení křestní vody, kostela). Tvar kazule zůstal do 13. stol. nezměněn, byla zvonovitá, uzavřená ze všech stran, jen s otvorem pro hlavu. Od 13. stol., aby nepřekážela rukám, byla po stranách vystřihována (po lokty - tzv. gotická kazule), pak v baroku byla ještě více zkrácena vpředu i vzadu, hlavně po stranách, takže kryla jen ramena a vpředu nabyla tvaru spodní části houslí, nebo hrušky (španělský stříh).

f) Pluviál

Ze zvonovité kazule se vyvinul plášť vpředu rozstřížený, určený k funkcím mimo mši pro kněze, biskupa. Protože klerici, zvláště kanovníci a řeholníci, užívali při dešti v průvodech paenuly s kapucí, odtud jméno a vysvětlení, co vlastně značí okrouhlý štítek se štrápcem vzadu (zbytek kapuce). K těmto svrchním liturgickým oděvům ještě musíme připočíst odznaky: manipul (donedávna odznak podjáhna), pás z látky kazule, sešitý tak, aby se dal navléci na ruku a opatřený křížem na přehbí a na konci. Vyvinul se z obřadního sátku (mappa) státních úředníků, který nosili složený v ruce a jímž (konzulové), dávali znamení k otevření jednání, her, a pod.. V pokonstantinské době se stal insignií papeže a římských jáhnů. Pak jej nosili dokonce i klerici, od 13. stol. se stal výhradním odznakem podjáhna, jáhna a celebranta při mši. Poslední reformou byl manipul odstraněn.

g) Štola (stola, orarium)

Byla původně jako manipul a pallium úzký složený šátek, sloužící asi k utírání úst (orarium). Jako liturgický odznak se vyskytuje nejprve na Východě ve 4. stol. a je vyhrazen jáhnům a kněžím. Na Západě (Španělsko, Galie) se objevuje v 6. - 7. stol. jako dlouhý pás, sloužící nejprve biskupům, kteří neměli pallia, od dob Karlovců jáhnům, a hlavně kněžím, jako odznak hierarchické hodnosti. V Římě byla neznámá, až pogařštěná liturgie ji sem zavedla, a nosili ji do 10. stol. všichni klerici, jako v syrských obřadech ji nosí i podjáhen, u maronitů dokonce i lektoři. Od 11. stol. je i zde odznakem hlavně jáhna, kněze a biskupa. Jednotlivé hierarchické stupně ji různé nosili: jáhen jako šerpu od levého ramene přes prsa, kněží zkříženou na prsou na albě, biskup volně podél těla (od 13. stol., všeobecně od misálu Pia V.). Ve východní liturgii užívá jáhen oraria, několikametrového pásu, složeného přes záda a prsa křížem, biskup a kněz epitrichilla, skvostného roucha, podobného škapulíři, ze dvou sešitých pásů s otvorem pro hlavu.

V západní církvi je štola (název převládá nad orariem) v podstatě pás ze stejné látky jako kazule, upravený podle stylu jednotlivých slohů. Ve středověku byla 5 cm široká a sahala až k lemu alby, na konci a na temeni opatřena křížem. Konce byly rozšiřovány, hlavně v baroku, a délka zkrácená. Jelikož štola byla císařem propůjčovaný odznak státním úředníkům, nabyla liturgická štola znamení moci svátostného svěcení, proto ji užívá jen nositel hierarchického kněžství při výkonu své moci: při udělování svátostí a svátostin a při eucharistii, výjimečně je odznakem přednosti kněze. Nosí se nejen na albě, ale i na rochetě nebo jen na taláru, popř. na občanském oděvu (při zaopatřování v nouzových případech).

ThDr. Josef Bradáč (pokračování příště)

Neobvyklé zkratky:

SC - Sacrosanctum Concilium, Konstituce o liturgii II. vatikánského koncilu, 1963
 IOE - Inter Oecumenici, Instrukce Rady pro provádění konstituce o liturgii, 1964
 EM - Eucharisticum mysterium, Instrukce Kongregace obřadů, 1967
 OBP - Ordo baptismi parvorum, Obřady křtu dětí, 1969
 IG - Institutio generalis Missalis Romani, Všeobecné pokyny k Římskému misálu, 1969.

Kde najít pomoc?

Rozhodl jsem se uvádět na pokračování některá místa v Písmu svatém, kde nalezneme odpovědi na otázky, které nás někdy trápí. Zkuste si to vyzkoušet, pokud se bude jednat právě o ten váš problém.

R.S.

- ***Když jsem sklíčený***
Ž 34.
- ***V ohrožení***
Ž 91; Ž 118, 5-6; Lk 8, 22-25.
- ***Když klesám na mysl***
Ž 23; Ž 42, 6-11; Ž 55, 23; Mt 5, 11-12; 2K 4, 8-18; Fp 4, 4-7.

Diskusní a vzdělávací kroužek

Matka Církve

Dobu, kterou prožíváme, můžeme nazvat dobou krize tradičních hodnot, jako je rodina, manželství, láska, morálka atd. Zakoušíme i éru krize evropské a potažmo celé západní kultury, krize institucí i krize člověka jako takového - člověka, který marně hledá svou vlastní identitu, a krize se nevyhnula ani Církvi. Je proto žádoucí, ba nutné v dnešní době se vrátit víc než kdy jindy k Marii - „chceme-li se vrátit k oné pravdě o Ježíši Kristu, pravdě o Církvi a pravdě o člověku“ (Jan Pavel II.) - musí být Maria více

než kdy jindy pedagogikou pro hlásání evangelia dnešním lidem (biskupský dokument).

Poslání Mariino vůči lidem nijak nezastiňuje ani nezmenšuje činnost Krista, jediného prostředníka, ale spíše ukazuje na jeho sílu. Její poslušnost, víra, naděje a vroucí láska spolupracuje neustále na Spasitelově díle, na obnově nadpřirozeného života v duších, které se k ní utíkají. Vždyť početím Krista, kterého porodila, živila, představila Otcí v chrámě a trpěla spolu se Synem, umírajícím na kříži, se v řádu milosti stala i naší Matkou a toto mateřství trvá nepřetržitě - které nám svými mnohými přímlovami u svého Syna neustále získává dary pro věčnou spásu (K. Ratzinger).

Církev tedy rozjímá o její tajuplné svatosti, napodobuje její lásku a věrně plní Otcovu vůli a stává se též sama matkou, když přijímá věrně Boží slovo a kázáním a křtem rodí k novému a věčnému životu syny pod vlivem Ducha svatého a narozené z Boha (Lumen gentium - 64).

Uctíváme Matku Boží nejrůznějšími modlitbami, písněmi, nosíme její škapulíře, medailky Nebylo by jí milejší, kdybychom zaujímali v nejrůznějších situacích svého života také její postoj? Kdybychom neutíkali ze svých situací tím, že je prostě prohlásíme za neřešitelné? Co kdybychom se pokusili raději zůstat stát **syrovou a čistou vírou**, že nás do nich postavilo Boží vedení? Že nás sám Pán vede od jedné takové situace ke druhé proto, abychom **osvědčili poslušnost** vůči jeho volání **a ochotu následovat** ho i do neproniknutelných situací? Co mít takhle v těchto neproniknutelných situacích **srdce otevřené** k Bohu s **důvěrou**, že Pán se o své věci postará? Že pošle anděla a zvěstování? Protože z takových situací utíkáme, protože nemáme potřebnou otevřenost k Bohu, anděl nepřichází, poselství nenese.

Není divu, že pak vidíme svůj vlastní život plný neřešitelných problémů, trpkých konfliktů a bezvýhodných perspektiv, které budí v srdci pocit ztraceného mládí, prázdné staroby a vědomí, že se nám život nevydařil.

Mariin postoj nás učí něčemu jinému:

- F neopouštět neřešitelné situace, vyčkávat v nepochopitelném s duší otevřenou Bohu,
- F přijímat a žít celým srdcem to něco Božího, co nám Bůh každý den zjevuje,
- F následovat milost bez vypočítavosti a nechat se vést od situace k situaci v přesvědčení, že nás vede Pán,
- F odevzdat své lidské bytí Pánu.

To všechno dohromady znamená existovat výhradně z víry - jako Maria. Nezapomeňme, že Ona silou bdělosti a citlivosti pro Mesiášův příchod byla přesvědčena, že věci půjdou svou vlastní cestou.

Připomeňme si stříelnou modlitbu, se kterou jsme začínali rok 2003:

Maria, Matko naše, vychovej z nás použitelné nástroje v rukou Božích!

S. Š.

A ještě něco tvořivého

... pro dětské hlavičky ... a ručičky ...

Přechod přes moře (2. Mojž. 14, 21-22)

- „Nováková,“ vyvolá učitel při hodině češtiny jednu žákyni, „utvoř budoucí čas od slovesa miluji.“ Pohotová a rychlá odpověď zazní: „Budu se vdávat.“

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- F **Vzdělávací kroužek** - Kdo máte zájem, přijďte na zahájení vzdělávacího kroužku v úterý 6. května v 18:00 na naši faru. Dohodneme se, jak bude vzdělávací kroužek probíhat a co bude jeho obsahem. Vzdělávací kroužek bude každé úterý v době od 18:00 do 19:00. (P.František Jirásek)
- F **Prvé svaté přijímání** - V neděli 11. května 2003 proběhne v našem kostele při ranní mši svaté 1. sv. přijímání čtyř dětí (dvě budou i pokřtěny). O přípravu se postarala Soňa a na nás je zanechat v dětech hezkou vzpomínku na tento den svou hojnou a aktivní účastí na mši svaté.
- F **Výlet do Saských Švýcar** - Termín výletu byl organizátory určen na 24.

května 2003. Sraz všech, kteří se chtějí účastnit, bude v 8:00 na hlavním vlakovém nádraží v Děčíně - Podmokly. Odjezd osobního vlaku do Bad Schandau je 8:22 - vystupuje se první stanici, kterou je Schöna (příjezd 8:32). Cena pro dospělé 22 Kč (na kartu „Z“ 16 Kč), děti do 15. let polovinu. Zpět se pojede ze zastávky Dolní Žleb (odjezd 14:57, příjezd na hlavní děčínské nádraží v 15:12), odkud je

cena do Děčína pro dospělého 16 Kč (na kartu „Z“ 11 Kč).

Jaká bude trasa? Ze vsi Schöna vystoupíme na Zirkelstein s nádherným rozhledem, pak sestoupíme do údolí Labe, kterým se půjde přes přechod u Hirschmühle do Dolního Žlebu. Vezměte si s sebou dobré boty, dostatek pití, nezapomeňte na cestovní doklad a dobrou mysl! Těší se Karlštejn.

- F **Bible v PC** - Pokud má někdo z vás doma počítač a navíc rád studuje, či alespoň občas hledá něco v Bibli, mám tu nabídku pro výhodné skloubení obou věcí. Ono Bibli pro PC je k dispozici hned několik, ale tu, co zde nabízím, je asi zatím to nejlepší, jak z hlediska obsahu, tak i „přívětivého“ chování k uživatelům. Program je prakticky celý v češtině, je koncipován multimediálně a pro toho, který ovládá „okna“ nebude práce

Děčín - Podmokly

s ním činit větší potíže. Program je volně šířený a proto, kdo máte zájem, třeba jen o předvedení (např. po ranní nedělní mši na faře), hlase se u mě. (*Rudolf Sticha*)

F Res Catholica - Někteří z Vás se po oznámení při ranní nedělní mši 6. dubna ptali po Internetové adrese servru Res Catholica. Na tuto adresu (<http://res.catholica.cz/>) je odkaz a upozornění i na stránkách naší farnosti v úvodu Aktualit. Na zadní levé nástěnce v kostele jsou pak vytištěny některé zprávy, které je možno si nechat posílat z webu e-mailem. Kdo chce být informován o aktuálním dění v církvi, neměl by tyto stránky vynechat.

F Časopis nečtu! - Je zvláštní čas. Máme proti době nedávno minulé možnost se nebát perzekuce: můžeme si půjčovat beztrestně křesťanskou literaturu, číst naše i cizí křesťanské časopisy, poslouchat křesťanské rádio, scházet se jak na farách, tak v soukromí a vzdělávat se - vždyť mnozí máme hodně co dohánět za dobu „temna“ a neposlední řadě máme možnost si vydávat i vlastní farní časopis A víte, že jsou mezi námi tací, kteří se nezúčastňují snad mimo nedělní mše svaté ničeho takového?! A najdou se i tací, kteří prohlásí: Já Zprávy nečtu! Proč asi - pro koho jsou vydávány? O co mám vlastně zájem?

F Domek - Rodina Miklošková hledá starší rodinný domek v Děčíně, nebo jeho okolí (do cca 15 km), cena do 700 000 Kč. Kontakt na mobilní tel.: 607 828 449.

F Šicí stroj - Vlastníte šicí stroj (třeba šlapací), který ještě šije a mohli byste jej postrádat? Můžete jej nabídnout rovněž rodině Mikloškových.

Mše svaté v okolí

Místo	Kdy		Poznámka
Libouchec	4. Ne v měsíci	16:00	kostel Tří Králů
Tisá	1. Ne v měsíci	16:00	kostel sv. Anny
<i>Doplníme další?</i>	<i>Dejte vědět!</i>		

- „Pane doktore, mohl byste mi říct, jaké cviky jsou nejdůležitější na zhubnutí?“ „Točit hlavou sem a tam, když vám dají něco k jídlu.“
- Pacient se ptá doktora. „Pane doktore, co mi vlastně je?“ „Uvidíme, co ukáže pitva.“
- „S těmito prášky budete spát klidně celou noc,“ ujišťuje lékař svého pacienta. „A kdy je mám brát, pane doktore?“ „Vždy po 2 hodinách.“

- Víš, kdo je patron estébáků? - No přeci Josef z Arimatie. On byl učedníkem Ježíše, ale tajným.

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
středa	15:00	10-11	Marie Jirásková
středa	15:00	5-6	Andrea Krumpolcová
středa	16:00	9-12	Soňa Šenková
středa	16:00	14	Marie Jirásková

Slavnosti a svátky

LITURGIE

3. 5. Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů
14. 5. Svátek sv. Matěje, apoštola
16. 5. Svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech
29. 5. **Slavnost Nanebevstoupení Páně**
30. 5. Svátek sv. Zdislavy, hlavní patronky diecéze
31. 5. Svátek Navštívení Panny Marie

Prosebné dny

11. 5. Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu

Významné dny

11. 5. Svátek matek
12. 5. Mezinárodní den ošetrovatelek
25. 5. Mezinárodní den ztracených dětí

Výroční dny biskupů

17. 5. Kard. Vlk narození (1932)
18. 5. Svatý otec narozeniny - 83 let
19. 5. Mons. Liška jmenován tit. biskupem (1988) - 15. výročí
30. 5. Mons. Lobkowicz jmenován diecézním biskupem (1996)
31. 5. Mons. Radkovský jmenován diecézním biskupem (1993) - 10. výročí

Nezapomínejte nám psát své zážitky, zkušenosti, ... !

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli ráno na faře - společná snídaně
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každé pondělí od 19:00 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každé 3. úterý v měsíci v 17:00 - dětská mše svatá
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každé úterý od 18:00 do 19:00 - vzdělávací kroužek
- ◆ každý 2. čtvrtek v měsíci od 18:00 - setkání Farní rady
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý pátek od 16:00 na faře - setkávání ministrantů
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 na faře - setkávání (modlitba a rozhovory)
- ◆ vyučování náboženství pro děti – neděle ve 12:45

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	06:45	
Úterý		17:00
Středa	06:45	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 (Bynov)

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:40	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 25. 05. 2003, před 1. nedělí v červnu ☿

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 12 Kč)